

DET TALTE ORD GÆLDER

Tak for spørgsmålene og tak for ordet.

Der var fire ansøgere, der deltog i udbuddet. En vinder.

Morten Resen og hans podcast-selskab, GoLittle, vandt ikke udbuddet, men blev nummer 3. Morten Resen har efterfølgende offentligt kritiseret Radio- og tv-nævnets sagsbehandling.

Den samme kritik har spørgeren også rejst over for mig. Både med de aktuelle samrådsspørgsmål og i flere kulturudvalgsspørgsmål.

Jeg sætter faktisk pris på spørgernes engagement i sagen. Der er brug for, at vi holder statslige nævn ansvarlige for deres sagsbehandling og sikrer os, at regler og love overholdes.

Det handler grundlæggende om vores alle sammens retssikkerhed.

Et andet grundlæggende princip handler om armslængden til uafhængige nævn, som ved lov er skærmet fra politisk påvirkning.

Her handler det om, at politikere ikke skal kunne blande sig, når der træffes afgørelser om udbud af programtilladelser til medier.

Vi skal værne om mediernes uafhængighed. Og det er derfor, at vi har et uafhængigt radio- og tv-nævn, der træffer afgørelser i den her type sager.

Når spørgeren i samrådsspørgsmålet – og i tidligere spørgsmål – har spurgt til min holdning til Radio- og tv-nævnets sagsbehandling. Så må jeg altså henholde mig til, at Radio- og tv-nævnet er et uafhængigt nævn uden for ministerens instruktionsbeføjelse.

Radio- og tv-nævnet har et selvstændigt forvaltningsansvar. Derfor skal jeg ikke som minister blande mig i Radio- og tv-nævnets sagsbehandling. Eller på anden vis udtrykke en personlig holdning til nævnets konkrete arbejde.

Det ville kunne udlægges som et forsøg på politisk indblanding.

Ligesom jeg i øvrigt ikke blander mig i de afgørelser, der træffes af Statens Kunstfond, eller af nogen af de mange andre uafhængige råd og nævn, som findes på Kulturministeriets område.

Spørgsmålet om, hvorvidt Radio- og tv-nævnets sagsbehandling og afgørelse i denne konkrete sag har været baseret på faglighed og god forvaltningsskik, er derfor et spørgsmål, som Radio- og tv-nævnet bør besvare.

Det har Radio- og tv-nævnet også gjort i en række tidligere kulturudvalgsspørgsmål.

Eksempelvis i besvarelsen af kulturudvalgsspørgsmål nr. 58 af 11. december 2024.

Her svarer nævnet på kritikken af, at den sagkyndige ikke fik udleveret alle underbilagene til den ene af ansøgningerne. Radio- og tv-nævnet oplyser, at disse bilag:

”efter nævnets klare vurdering ikke indeholder væsentlige oplysninger, der ikke allerede indgår i det obligatoriske bilag 6 til GoLittles ansøgning.

Det er derfor nævnets vurdering, at den sagkyndige har haft et tilstrækkeligt grundlag for at afgive sin vurdering om programvirksomheden til brug for nævnets behandling af ansøgningerne.” (KUU alm. del 58, 2024).

Nævnet konstaterer derudover, at:

”den sagkyndiges vurdering alene vedrørte det ene af tre tildelingskriterier nemlig programvirksomheden, og ikke de to øvrige tildelingskriterier, planerne for distribution og tilrådighedsstillelse samt kvaliteten og realismen i ansøgers plan for driften, som nævnet ifølge udbudsgrundlaget skulle basere sin samlede afgørelse på.” (KUU alm. del 58, 2024).

Videre oplyser nævnet at:

”Radio- og tv-nævnet selv besidder både praktisk mediefaglig viden og medieforskningskompetence, hvorfor nævnet har diskuteret og inddraget den sagkyndiges vurdering i det omfang, nævnet fandt det relevant.

Det er Radio- og tv-nævnets medlemmer, der alene har afgørelseskompetencen i afgørelserne, og det er Radio- og tv-nævnets vurderinger, der fremgår af evalueringsrapporten, hvor alle tre tildelingskriterier er gennemgået for alle fire ansøgere.

I Radio- og tv-nævnets behandling af de indkomne ansøgninger er samtlige obligatoriske og supplerende bilag indgået. Afgørelsen er truffet af et enigt Radio- og tv-nævn.

Nævnet afviser således, at der er sket væsentlige fejl i sagsbehandlingen af udbuddet af et lydunivers til børn og unge.” (KUU alm. del 58, 2024).

Citat slut.

Radio- og tv-nævnet oplyser altså over for Folketinget, at der ikke er sket væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Jeg ved ikke, hvordan nævnets sagsbehandling konkret har foregået. Jeg var ikke til stede i lokalet. Jeg er heller ikke professor i offentlig forvaltning.

Men jeg har bedt Radio- og tv-nævnet om at svare på spørgsmålet og det har jeg videreformidlet til Folketinget.

Det samme angår spørgsmålet om nævnets habilitet. Radio- og tv-nævnets sekretariat har foretaget en vurdering i henhold til forvaltningsloven forud for ansøgningsbehandlingen.

Igen: Jeg kender ikke de pågældende menneskers relationer. Jeg har ikke foretaget den pågældende vurdering.

Men jeg lægger til grund, at den er lavet med den fornødne omhu og grundighed.

Men jeg kan også konstatere, at der fra spørgerens side er en mistanke om, at tingene ikke er foregået efter bogen.

Jeg foreslår derfor, at Kulturudvalget inviterer formanden for Radio- og tv-nævnet over i Kulturudvalget for at svare på spørgsmål.

Det har Radio- og tv-nævnets formand gjort før, når Kulturudvalget havde spørgsmål, og det er helt oplagt, at han gør det igen, nu hvor der er spørgsmål til sagsbehandlingen.

I forhold til samrådsspørgsmålet om, hvordan jeg vil sikre fagligheden i sagsbehandling og afgørelser om fremtidige udbud på medieområdet, kan jeg kun gentage, at jeg som minister ikke har deltaget i afgørelsen om Lydunivers-udbuddet.

Igen vil jeg henholde mig til, at nævnet over for Folketinget har afvist, at der er sket væsentlige fejl i sagsbehandlingen.

Som sagt finder jeg det prisværdigt, at en folkevalgt på borgernes vegne stiller spørgsmål til, hvordan magten udøves i samfundet.

Jeg håber derfor, at udvalget vil invitere nævnsformanden til et møde, hvor spørgeren – og udvalget i øvrigt – kan stille alle de spørgsmål, de måtte have.

Tak for ordet.